

[Jørgen Frederiksen]

fundet, og det er hermed et udmærket sammenligningsgrundlag i relation til forslaget.

Jeg ønsker ikke her at sige noget dårligt om Frederiksberg kommune, absolut ikke, men jeg vil da gerne spørge forslagsstillerne, om det nærdemokrati, som findes på Frederiksberg i dag, udgør det mål, forslagsstillerne sætter sig med henblik på udvikling af nærdemokrati.

Af andre kommuner uden magistratsordninger, men store kan nævnes Gentofte: 70.000 indbyggere, Gladsaxe: små 70.000 indbyggere, Esbjerg: 80.000 indbyggere. Der har man som sagt ikke magistratsordninger. Har man i disse kommuner nået den grad af udviklet nærdemokrati, som det radikale venstre og venstre stiller sig tilfreds med? Jeg spørger.

Hvis svaret er bekræftende, kan jeg kun sige, at så er der en helt klar forskel i holdningen til begrebet nærdemokrati mellem forslagsstillerne og os. Man kan så i øvrigt undre sig over, hvorfor forslaget alene omfatter Københavns kommune og ikke, som ministeren også var inde på, inddrager Århus, Odense og Ålborg, der trods alt repræsenterer indbyggerantal af en ikke uvæsentlig størrelse, og som også er kommuner, der har en magistratsordning.

Beslutningsforslaget går ganske vist ud på, at man opfordrer regeringen til at nedsætte en reformkommission, der ifølge bemærkningerne til forslaget skal have til opgave at analysere problemerne med henblik på et kommende lovforslag om spørgsmålet. Man må imidlertid gå ud fra, at forinden et så, efter min mening, vidtrækkende beslutningsforslag fremsættes, har man gennemtænkt og gennemdrøftet en række konsekvenser i de to partier, som fremsætter dette forslag.

Bortset fra de kulturhistoriske ting, man kan sige om Københavns kommune, hvordan har man så tænkt sig at løse det økonomiske problem, nemlig den ulige fordeling, der bliver imellem de enkelte småkommuner i København, og som overborgmesteren i en avisartikel forleden har opgjort til en forskel på, jeg tror, det var op til 5 point imellem to kommuner? Vil man skabe nye skattely inden for Københavns kommunes rammer, eller hvad har man tænkt sig? Hvordan har man tænkt sig – som ministeren også var inde på – at løse spørgsmålet om alle instituti-

onerne? Hvordan har man tænkt sig at løse det kæmpeproblem, der helt givet vil være rent medarbejdermæssigt både økonomisk og menneskeligt?

Jeg kan kun sige for min del, at det forekommer mig, at det må blive en særdeles kostbar løsning, man her foreslår, og jeg kan sige, at den ene af dem, der lægger navn til forslaget, i hvert fald ikke normalt medvirker til, at vi får penge i kassen, i hvert fald ikke på Københavns rådhus.

Jeg håber, at det af mine bemærkninger er fremgået, at jeg i lighed med ministeren på den socialdemokratiske gruppes vegne må afvise forslaget.

Thorndahl (FP):

Jeg kan på fremskridtspartiets vegne med hensyn til det principielle erklære mig helt enig i det, der herfra er sagt om forslaget fra indenrigsministeren og fra den socialdemokratiske ordførers side.

Dette beslutningsforslag er fremsat af venstre og det radikale venstre, og hvis jeg ikke husker meget fejl, har repræsentanter for disse partier ved adskillige lejligheder fremført det synspunkt, at man ikke, som det så nydeligt siges, skulle spille folketingets tid med forslag, som alligevel ikke har nogen chance for at blive vedtaget.

Enhver, der er så kyndig i elementær regning, at de kan lægge tal, herunder også mandattal, rigtigt sammen, vil på baggrund af de tilkendegivelser, der faldt her i salen under drøftelserne i sidste samling vedrørende det af indenrigsministeren fremsatte forslag om ændring af styrelsesloven for Københavns kommune, vide, at dette beslutningsforslag ikke har nogen chance for at blive vedtaget. Og det ved de to partier formentlig også udmærket.

Det er klart, at en menings- og holdningsudvikling ofte er en langvarig proces. Folketingsdebatten, det politiske liv, ville blive blegsotigt og ligegyldigt, hvis de politiske partier skulle begrænse deres lovgivningsinitiativer til forslag, som man på forhånd anser det for sandsynligt, at der vil være flertal for. Derfor generer det hverken mig eller mit parti, at venstre og det radikale venstre har fremsat et beslutningsforslag, som i denne sammenhæng må opfattes som en død sild.